

כיצד צולין פרק שבעי פמחים

מסורת הש"ם

הגהות הב"ח

גלוון השם

מוספַת תומפּוֹת
א. לשפחות אחר שפחות.
מוסֵם אָלֶן. וכגילמת
מכל"ס.

תְּהִלָּה מְגֻשָּׁה כֵּן
מִפְנַי שְׂפָתֶיךָ וְמִלְחָמָה כְּכֹל
פְּתִימָה וְמִלְחָמָה כְּכֹל
עֲדֵיכֶם נְשִׁים שְׂמָמִתִּים עַל
יְדֵיכֶם יְסִידָם וּמְמָנוֹת
מִקְוָה מִתְּמִלְאָה כְּכֹל
מִתְּמִלְאָה וְמִתְּמִלְאָה יְסִידָם

סמןין ניה לבי כט שמיען
יש חס נמקה ונטומות
כל קת צמו לנטומות מהר
מס ני קממי אנדידי ויכל

ככל יהא נאכל בשתי כבורות ת"ל בבית אחד יאכל במאי קמיילנו רבי יהודה סבר יש און למסורת ור' שמעון סבר ^ו יש אם למקרא יהו יושבין ונפרסה מוחיצה בשתי כבורות אין אוכליין היז יושבין לדברי לאמר פסה נאכל בשתי כבורות אין אוכליין היז יושבין לדברי לאמר פסה נאכל בשתי כבורות אין אוכליין היז יושבין ונפרסה מוחיצה בינוין לדברי לאמר האוכל אוכלי נסני מקומות אוכליין לדברי לאמר אין האוכל אוכלי נסני מקומות אין אוכליין יתיב רב כהנא בא פשיט ליה מפשט א"ל רב אשיש ר' רב כהנא ותיבען לך איבעא סילוק מוחיצה העשיות מוחיצה מי היז כב' מקומות וככ' חבורות דמי או לא תיקו: הכללה הופכת את פנינה וכו': מ"ט א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן מומפני שהיא בושה רב הונא בריה דרב נתן איקלע לבי רב נחמן בר יצחק אמרו לה מה שمرק אמר לו רב הונא אמרו יתיב מ"ר אפרוריא יתיב הובו ליה כסא קבליה בחד אפרוריא יתבנה ושתייה בתרי זימני ^ו ולא אהדר אפייה אמרו ליה מ"ט קריית לך רב הונא אמר לו נגעל השם אני מ"ט כי אמרו לך ניתיב אפרוריא יתבת אמר לך כסא קבלת מה שיאמר לך נגעל הבית עשה ^ז (חו"ז מצא) מאי טעם בא ימי יתבי לך כסא קבלת בחד זימני אמר לך מ"ט אלה מסרבין לך כתן ^ו ואין מסרבין לנויל מ"ט אששתיתיה בתרי זימני אמר לך דתניתא החשotta כוסו בכת אחת הרי זה גרגון שנים ריך ארץ שלשה מגני הרוח מאי מעמא לא אהדרת אף אמר לך כל הופכת פניה תנן ר' ישמעהל ברבי יומי איקלע לבי רב

ושמעון ברבי יוסי בן לקוניא יהכו ליה כסא
渴求之時，應當向人請教。這就是「渴求」的含義。

הדרן עליך ביצד צולין

כז: ונוּ אָמַדְרָ אֲפִיה. נֶגֶד חַמֵּר הַלְּגָם שְׁמָה לְעִינֵיכֶן: גז
חַסִּיפָה. ולוּ צְבָת עַל גַּנִּי קְלָרָעַ ולוּ עַל גַּנִּי סְפָלָן
גַּעֲפָה. מִמְנִיחָה סִיחָ דְמַקְמָה דַרְךְ הַרְחָן (צְפָלָקָן עַוְלָה).
ג. סְכָן גַּמְלָאִים סְהִמְמוֹן תְּבִלָּסָסָן מַעֲשָׂה (גַּמְלָאִים יָם)
וּפְלָסָ פְּרָסָן. וּלְזַן דַרְךְ שְׁלִיטָסָ לְבִפְנֵי פְּרָיו: לְכַיְּ שְׁמָה
פ. גַּזְוָה. נְטוּ כְּפָמָ קְהִי: גַּזְוָה. סְמָךְ סְמָךְ סְמָךְ

ה במס נמס עליינא: וויליאן קאנד חד. כל מי סקם מילינו דעילי צעדת דעילי אונטי. סלאן סהילון מליריך יומר מס ג נגמר שעת מעודה: והוא דרגת צבאו דילג. סהדיינו נמס כוונה לו נמס טיחיליס: וליד הלהון לפומפ דמים. נמס:

אָרֶב סְכַר יִשְׁ אָמֵן לְמִקְרָא. וְיִמְמָה וְיִמְמָה
בְּפָ' קְדֻשָּׁן (ק"ח: ה' מ'): דְלִימָת
לִימָס צְבָגָנוּ כָּה צְבָגָנוּ כָּה לְהָנִין מָסָס
סְטוּם וְלֹעֲגָל אֲנַגְּלִיקָנִים מְהֻרְבָּנִים יְיַעַל

הבללה הופכת פניה. היטריך נאכמיעין דלען חצצינ
מי מקומות טענ"פ טהכלת מאנט
ויזות גלען ספיקת פניה לי נמי^{ע"ל} לחיכת לאפק פניה כלהמו
גומלן כלגען:

רין מסרבין לנדו. מהלי דימת הפלויים נס ציך נמיימל מסוס יין מסבzin דיטנטם פוילן דכל ווות זבללה סוח וויל סיס נו ליבט נלו מטוס כל מה שיטמר געל יים עסא: (ט) נבנמין בֶּן בָּו.

לטס ר' ח' חטול טנמנו על טפמא או מקום מון צעם שליך צווי טס היליגן וסגנו סדייגן פ' צמאנט פס היליגנס וויל מילן ה' קאנטן ריק צלאה היליגן רת טפמא צעניאן לאסמןיע עד ציעווען צעניאן פומת מיטטה נו היליגן צי מוקניזס ייד ווילנו ומלהילו דער צהו דיליגן וויל מילן היליגן נטהר רק מהל מסן לון היליגן לאסמן צוין צאיו אס ווילו:

בר' רבניה וגונז דמיים. סחוכל פקט ולית סכלתמא מיש וגונז דען געל געליגן דעיליגן גאנז גונדר גו גאנז:

1950, 103 (Jan. 1950)

הדרך עליך בצד צולן
ממרי ליה לא סבר לה מר היש
א אמרו בכוסך קפוץ ויינט מוה
ונסין בשלשה וויצאנ אפילו
מייעל והוא דרגש בהו דילא
להרבה רבי

פ'לוו זו: וטפייש צמבי זימני. ספּאַטְ�סָן
סונֶג: מ"ט ייִ חֲמֵרִי נֶקְּ טִיכְּ אַפְּנָסְן
מיינֶקְּ לְסָוּ: כֹּל מָה אַפְּנָמֶר נֶקְּ צָעֵל
ליין עד ספּאַטְ�זָן זו: וְאַחֲן מְפִיכְּן נֶגְּבָן
ן עד ויפְּנָלְכָן מְלָךְ (סָסְץ): לְלָבָן
הַמְּמִינָן נְצָעָכָר הַמְּסֻפְּנָלָס (צָמָ"מ):

ב' בלהו למקן כדי למלת העמם עד ומן?

וחוץ, כגון שווים עם כלום
וראו וה את זה כיוצא אוכלו האחד הנשאר ואינם יכולים לומר לו למה לא המנתה אותן. ואמר רביינו ונודע דמים האולח הפח, ולית הלכתא כתוויה. והני מילוי דעתל באידנא דעתיל אינשי כרבה והדור בהו דיאלא.
הרהור על ברכות אלין